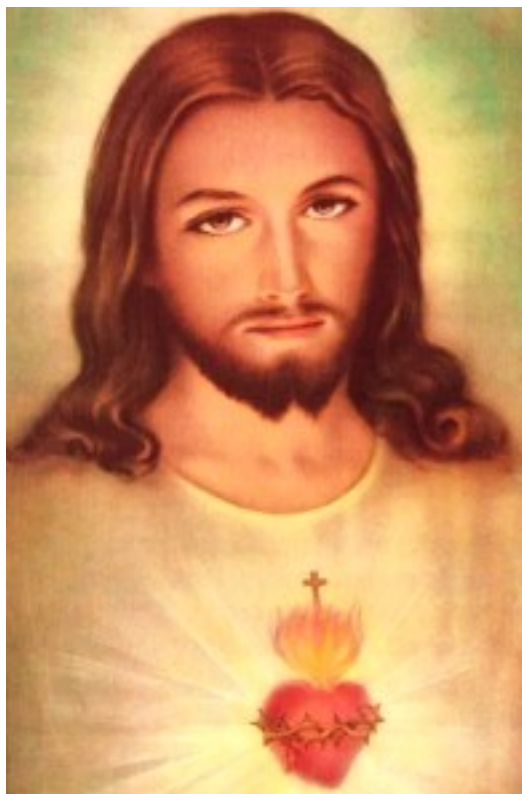

Ako s tebou žiť, Ježišu?

Napísal Balek Robert

Štvrtok, 11 Február 2010 13:45

Ako ti, Ježišu, môžem v plnosti hovoriť o svojich pocitoch a emóciách, keď Ťa nevidím, keď nemôžem vidieť Tvoju tvár? Ty sám vieš, ako veľmi túžim po tom, aby si sa stal pre mňa reálnym, hmatateľným. Chcel by som od Teba cítiť radosť, vidieť ju na Tvojej tvári, v úsmeve, v očiach, keď sa radujem z toho, čo sa mi podarilo, alebo keď žasnem nad tým, čo sa podarilo Tebe. Vieš, ja potrebujem vidieť Tvoj bôľ v tvári, keď vidíš, ako mi ubližujú. Potrebujem, Ježišu, cítiť Tvoje dlane, ktoré sa dotknú mojich dlaní a zovrú ich k sebe. Počúť vtedy Tvoje slová: „Neboj, bude to dobré, ono to prejde. Ja sa o to postarám. Neboj sa, veď ja som s Tebou.“

Potrebujem, aby si ma zovrel do svojho náručia a objal, aby som sa aj ja mohol spokojne oprieť o Teba bez výčitiek a bez hlúpeho náhlenia zostať v Tvojom náručí toľko, koľko potrebuje moja duša, aby sa prestala triasť, aby sa zahriala, aby sa vyčistila od všetkej zloby a smútku, hnevu a roztrpčenia a naplnila sa pokojom, dôverou v Teba, jednoducho sa nasýtila. Ježišu, potrebujem to... Tak veľmi... Prečo potom stále zostávaš skrytý, tajomný a tichý? Prečo sa neukážeš v tele tak ako apoštolom po zmŕtvychvstaní a prečo sa potom nestaneš mojím priateľom, každodenným spoločníkom. Prečo? Prečo mlčíš? Otvor svoje ústa a prehovor, prosím...

A tak som si zatvoril oči, privrel ich na chvíľu a povedal som si, že keď ich otvorím, uvidím pred sebou Teba, tvoju usmievavú tvár... Slúbil som ti, že to nikomu nepoviem, že to bude naše tajomstvo a prezradíme to všetkým až v nebi...

Ako s tebou žiť, Ježišu?

Napísal Balek Robert

Štvrtok, 11 Február 2010 13:45

Keď som ich však otvoril, samozrejme, že si nestál predou mnou Ty. Stál tam kamarát... Prišiel len tak, porozprávať sa... Bolo príjemne, a keď na konci odchádzal, objali sme sa ako vždy... Tentoraz mi však pritom povedal: „Neboj sa, bude to dobré. Ono to prejde, ako všetky búrky a znovu zasvieti slnko... uvidíš... A kedykoľvek budeš potrebovať, spokojne zavolaj alebo príď, vieš, kde bývam...“ Bol to ako balzam na moju dušu. Keď odišiel, otvorili sa oči môjho srdca a ja som zistil, že si to bol ty. V jeho očiach, tvári, rukách boli tvoje oči, tvoja tvár i ruky. Ty prichádzaš v tele, môj milovaný... Len moje srdce je často tak necitlivé na tvoj pohľad, tvoj úsmev, tvoje slová, prosby, na dotyk tvojich dlaní... Voláš ma každý deň... Prichádzaš a tiež túžiš po tom, aby som Ťa objal...

Tak prečisti, prosím, tu a teraz moje srdce, oči, uši, aby som Ti vedel naplno odovzdať moju lásku, moje city, môj dotyk, pohladenie, povzbudenie cez oči, tvár a srdcia iných okolo mňa... Aby to aj oni cítili, že keď ich objímam, keď sa na nich usmievam, keď k nim hovorím, že ich objímaš Ty, že sa to Ty na nich usmievaš, že to Ty prehováraš k ich srdcu... Ja cítim krásu Tvojej duše, jej pokoj a lásku ku mne, ktorá z Teba vychádza a na mňa žiari. Ja viem, že Ty ma miluješ osobitne, osobne, len mňa takého, aký som, svojou neopakovateľnou osobitnou láskou, ktorú takú, presne takú už nikomu inému viac nedáš a ani si nikdy takú osobitnú nikomu inému nedal. Viem, že som v Tvojich očiach jedinečný, neopakovateľný, viem to, viem... Tak príď a premeň ma v seba. Lebo na Tebe sa mi všetko páči, lebo chcem a túžim byť Tebou, byť úplne jedno – Ty a ja – zjednotený ako Ty a Otec... Príď, čakám...

Autor neznámy